

वा० रा०

॥२॥

दृढभक्तिर्गुर्वादिषु ॥ स्थिरप्रज्ञः विस्मृतिहीनः ॥ नासद्वाही असद्वस्तुग्रहणशीलोन नदुर्वचः परोद्वेजकवचनहीनः ॥ निस्तंद्रीः निरालस्यः स्वीयानां दोषः स्वदोषः ॥ २४ ॥
कृतज्ञः परेण अल्पमपि कृतमुपकारं जानाति तथा ॥ पुरुषाणामंतरं तारतम्यं तद्विवेचने कोविदः ॥ यद्वा पुरुषाणामंतरमभिप्रायस्तज्ञः ॥ प्रग्रहो निग्रहः यथान्यायं यथोचितं क
र्तुं विचक्षणः ॥ २५ ॥ उक्तमर्थमेव विदुषोति ॥ सत्संग्रहानुग्रहणे संग्रहः स्वीकारस्ततोनुग्रहणं सपरिवारस्य पालनं ॥ प्रग्रहणेऽतिपाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ तत्र निग्रहस्य दुष्टनिग्र
हस्यच करणे स्थानवित् देशकालज्ञः आयकर्मणि उपायज्ञः ॥ पुष्पेभ्यो मधुकर इव प्रजाभ्यः करेण धनग्रहणकर्मणि चतुर इत्यर्थः ॥ कच्चिदायस्य चार्धेन चतुर्भागेन वा पु

दृढभक्तिस्थिरप्रज्ञो नासद्वाही नदुर्वचः ॥ निस्तंद्रीरप्रमत्तश्च स्वदोषपरदोषवित् ॥ २४ ॥ शास्त्रज्ञश्च कृतज्ञश्च पुरुषांतरकोविदः ॥ यः प्र
ग्रहानुग्रहयोर्यथान्यायं विचक्षणः ॥ २५ ॥ सत्संग्रहानुग्रहणे स्थानविन्निग्रहस्य च ॥ आयकर्मण्युपायज्ञः संपृष्टव्ययकर्मवित् ॥ २६ ॥
श्रेष्ठं चास्त्रसमूहेषु प्राप्तो व्यामिश्रकेषु च ॥ अर्थधर्मौ च संगृह्य सुखतंत्रो न चालसः ॥ २७ ॥ वैहारिकाणां शिल्पानां विज्ञातार्थविभाग
वित् ॥ आरोहे विनये चैव युक्तो वारणवाजिनां ॥ २८ ॥ धनुर्वेदविदां श्रेष्ठो लोकेऽतिरथसंमतः ॥ अभियाता प्रहर्ता च सेनानय विशारदः
॥ २९ ॥ अप्रवृष्यश्च संग्रामे क्रुद्धैरपि सुरासुरैः ॥ अनसूयोजितक्रोधो न हृत्तो न च मत्सरी ॥ ३० ॥ नावज्ञेयश्च भूतानां न च कालवशानु
गः ॥ एवं श्रेष्ठैर्गुणैर्युक्तः प्रजानां पार्थिवात्मजः ॥ ३१ ॥ नः ॥ पादभागैस्त्रिभिर्वापि व्ययः कार्यो नृपैरिहेति शास्त्रसंपृष्टव्ययकर्मज्ञः ॥ २६ ॥ व्यामिश्रकेषु
प्राकृतादिभाषामिश्रितनाटकादिषु श्रेष्ठं निपुणतां ॥ अर्थधर्मौ संगृह्य तदविरोधेन सुखतंत्रः कामसेवीत्यर्थः ॥ कर्तव्येष्वालस्यरहितः ॥ २७ ॥ वैहारिकाणां क्रीडाप्रयोजना
नां शिल्पानां गीतवाद्यचित्रकर्मदीनां विज्ञाता अर्थविभागवित् ॥ धर्माय यशसेऽर्थाय आत्मने स्वजनाय च ॥ पंचधा विभज्य तन्मिहामुत्र च शोभत इत्युक्तरीत्या तद्विभजनज्ञः ॥
विनयो विविधगत्या नयनं शिक्षणं वा ॥ २८ ॥ अभियाता परसेनाभिमुखं याता ॥ प्रहर्ता शत्रूणां ॥ सेनानयः चक्रादिव्यूहेन सेनान्यासस्तत्र विशारदो निपुणः ॥ २९ ॥ मत्सरः
परसंपद्वेषः ॥ ३० ॥ भूतानां प्राणिनां ॥ सिद्धानामिति पाठे सिद्धादेव भेदा इति कतककृत् ॥ कालवशः कालपारतंत्र्यं प्राकृतवत्तदनुसारी न स्वायत्तसर्वपरिकर इति यावत् ॥ ३१ ॥

अ० का०

॥२॥